

[Statsministeren]

ske vilkår for at betrygge Danmarks sikkerhed, og for at vi frit kan udvikle samfundet i overensstemmelse med vore egne ønsker.

Vi ønsker på en konstruktiv måde at medvirke til løsningen af de problemer i verden uden for Europa, som i stadig højere grad føles som vore egne. Udviklingen i Mellemøsten er vel det mest oplagte eksempel herpå, men også begivenhederne i det sydlige Afrika og i Sydøstasien kommer os i dag mere ved end nogen sinde tidligere.

Det internationale samarbejde og vor deltagelse i Det europæiske Fællesskab styrker vore muligheder for at medvirke på en konstruktiv måde.

Endelig frembyder samarbejdet i NATO en speciel mulighed for at yde et bidrag til at videreføre den afspændingsproces i forhold til Sovjetunionen og de østeuropæiske lande, som uanset tidvise tilbageslag har været en af de grundlæggende tendenser i 1970'erne.

Regeringen har hilst den snarlige undertegnelse af den amerikansk-sovjetiske SALT II-aftale velkommen. SALT I åbnede i sin tid nye muligheder for at udvikle forbindelserne og samarbejdet mellem de to stormagter og også styrke samarbejdet her i Europa. Det er vort håb, at SALT II vil virke på samme måde.

Den udvikling, der har fundet sted i de senere år i forholdet mellem Øst og Vest, har skabt et klarere billede af problemerne. Vi ved nu mere om, hvor mulighederne for at føre udviklingen videre frem befinder sig, og vi har en bedre forståelse af, hvor interessemodsatningerne fortsat er sådanne, at der er en risiko for konfrontationer, gold polemik. Vi vil fra dansk side bl. a. under forberedelsen til Madridkonferencen i 1980 være meget opmærksom på de realistiske muligheder, som måtte vise sig for, at Danmark på konstruktiv måde kan yde bidrag til opnåelse af resultater.

Der er grund til tilfredshed med den sikkerhedspolitiske stabilitet i Norden. Den er et resultat af de løsninger, som hvert af de nordiske lande har følt sig bedst tjent med. For Danmarks vedkommende medlemskabet af NATO. Regeringen tillægger det afgørende betydning at bevare denne stabilitet. Vi har derfor været afvisende over for forslag, der kunne opfattes som ændringer i det nordiske sikkerhedspolitiske mønster og dermed bringe denne stabilitet i fare.

Regeringen søger til stadighed at udnytte de muligheder, som EF-samarbejdet giver os for at være med til at præge udviklingen. Det er regeringens overbevisning, at viljen til i fællesskab at overvinde vanskelighederne og til at lede den internationale udvikling ind i et fredeligt og gensidigt udbytterigt samarbejde her er så stærk som nogen sinde. EF-samarbejdet sikrer fri handel med industrivarer og en fælles landbrugspolitik mellem de 9 lande. Samtidig arbejder EF på bredere internationalt plan for, at der ikke opstår nye hindringer for den internationale samhandel.

Den nuværende oliesituation vil få betydelige negative virkninger for industrilandenes økonomi, medmindre der hurtigt gennemføres de nødvendige skridt for at forhindre en sådan udvikling. Regeringen arbejder for, at EF-landene samt de øvrige vestlige industrilande gennem en international aftale og et samarbejde tilrettelægger deres økonomiske politik med sigte på at undgå en sådan negativ påvirkning. Det gælder især samarbejdet inden for IEA, Det internationale Energigagentur, og inden for EF. Energispørgsmålet ventes da også at indtage en fremtrædende plads på det kommende møde i Det europæiske Råd her i juni måned.

På det valutariske område er det internationale samarbejde blevet uddybet gennem iværksættelsen i marts af det europæiske monetære system. De tekniske regler har fungeret tilfredsstillende. EMS har således fået en god start.

Regeringen hilser med tilfredshed, at de internationale handelspolitiske forhandlinger, som blev påbegyndt i 1973, i løbet af foråret er blevet ført til en tilfredsstillende afslutning. Der er på en række områder sket en yderligere liberalisering, som vil fremme den internationale arbejdsdeling. Det er regeringens håb, at dette resultat vil kunne følges op under de forhandlinger mellem industrilandene og udviklingslandene, som foregår på den 5. FN-konference om handel og udvikling.

EF har også taget et skridt i denne retning gennem sit tilbud om en ny Lomé-aftale, når den nuværende aftale, som omfatter 56 udviklingslande, udløber i marts 1980. EFs tilbud indebærer en forbedring på en række områder af den eksisterende aftale. Forhandlingerne kan formentlig afsluttes i slutningen af juni.